

Bestemmelser aldeles lille vedkomme Finansministeren, da de ikke have nogen som helst finansiel Interesse for Staten. Jeg tror i Virkeligheden ikke at have tilfidesat nogen som helst mig paahvilende Forpligtelse ved ikke at bringe slikt i Forslag lige over for Ejeren.

Forsgaard: Det forekommer mig at være en noget formel Udflugt, som den højtærede Minister her benytter sig af, at det ikke angik ham, hvorledes Kirken skulde anvendes. Jeg skulde dog tro, at der højtærede Finansminister ikke alene i denne Egenstabs, men ogsaa som Konsejlspræsident, som den, der leder Regeringen, havde en vis Interesse at varetage over for et saadant Spørgsmaal, og formodentlig er der dog ikke saa langt mellem Finansministeriet og Kultusministeriet, at man ikke, som det hedder, skulde kunne „brevveksle med samme“ derom; men det synes man i Regeringen ikke at have haft Øje for. Man har nu uden videre her ladet ganske væsentlige Punkter af Kontrakten falde bort. Den højtærede Minister udtalte jo her, at han kunde sige os, under hvilken Dato en saadan Genstand var givet, men Kontrakten er af 1874, og det bestemmes deri, at Kirken skal være færdig om 10 Aar. Nu er der forløbet omtrent 20 Aar, siden denne Kontrakt blev underskrevet, og Kirken er endnu ikke færdig. Det forekommer mig at ville have været naturligt, at man, naar Røberen ønsker saa stor Smødefommen fra Administrationens Side, saa havde spurgt ham, om han til Gengæld vilde give Afkald paa den Forret til at benytte Kirken, som findes omtalt i Kontrakten. Med Hensyn til Milliarder skal jeg ikke nu komme nærmere ind paa Betragtninger over, hvor meget den højtærede Finansminister skulde svare til. Det vilde vel føre lidt for vidt paa dette Tidspunkt. Det bedrøvelige Resultat, som i øvrigt ikke overraster mig, er det, at den Udfigt, som vi kun et Øjeblik havde, til at den højtærede Finansminister vilde tilsvare $\frac{1}{2}$ Milliard, nu pludselig glipper.

Ordføreren (H. Holm): Det er en lille Bemærkning, jeg vil gøre til det ærede Medlem fra Ringkøbing, som antede over,

at det Forslag, Flertallet havde stillet med Hensyn til Kassebeholdningen, led af Svindlot, idet det var gaaet ned fra 100,000 til 42,000 Kr. Jo, det ligger jo ganske simpelt i, at det, vi forlange med Hensyn til Kassebeholdningen, er, at der er en saadan Rente, som der skulde være efter den Kassebeholdning, der var ved indebærende Finansaars Begyndelse, naar der ikke i dette Finansaar var regeret provisorisk. Saa længe vi leve under provisoriske Tilstande, og saa længe der bliver udgivet mere, end der kommer ind, vil denne Rente Aar for Aar blive mindre. Men vor Stilling paa dette Punkt er den, at vi blot forlange den Rente, som der skulde have været i det løbende Aar, hvis vi havde været fri for de provisoriske Foranstaltninger. Det er ikke vor Mening, at vi dermed stemme for nogen særlig virksomhedsfuld Protest. Folketingets Protest mod den provisoriske Statsstyrelse kommer ganske anderledes frem ved Behandling af Statsregnskaberne. Der gælder det om, hvorvidt Folketinget billiger eller misbilliger den Styrelse, som har fundet Sted; og saa længe Statsregnskaberne for den provisoriske Tid ikke ere godkendte, saa længe har Folketinget opretholdt sin Protest mod denne Statsstyrelse.

J. C. Christensen: Den ærede Ordførers Forklaring af sit Forslag falder jo væsentlig sammen med, hvad jeg før sagde, at det var en Protest for et Aar. Det skal jeg for øvrigt ikke komme ind paa; men jeg vil blot spørge den ærede Ordfører, som mener, at Folketingets Protest særlig skal falde ved Behandlingen af Statsregnskaberne. Naar har Folketinget behandlet dem? Her kan Folketinget komme til at protestere; men Statsregnskaberne behandler man ikke her. Jeg synes, at den ærede Ordfører saa skulde arbejde paa, at vi komme til at behandle disse Statsregnskaber her. For øvrigt kan jeg ikke anerkende, at Folketingets Protest blot skulde falde der; nej, Folketingets virkelige Protest falder ved selve Finanslovens Behandling; det komme vi om et Øjeblik til at tale om.

Da ingen flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen.

Endringsforslag under Nr. 217 til § 24 af Finansministeren, tiltraadt af Udvalget:

L. 1. b. (Bortfaldet personligt Tillæg til Rancellist Witte). (Vil. Nr. 123).

Summen 82,588 Kr. ned sættes med 224 Kr.

vedtoges uden Afstemning.